

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1007/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711215756
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711215756.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa C.. F. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. B. XXXX/XX, K., proti odporkyni U.. R. T., nar. XX.XX.XXXX, I. B., K., t. č. P. XXX/XX, K., o vrátení daru, o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu vo Zvolene č. k. 16C/198/2011 - 214, zo dňa 04. septembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd vo Zvolene konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/110/2014.

Prerušenie konania je založené na tom, že v súbežne prebiehajúcim konaní sp. zn. 10C/110/2014 sa rieši otázka o absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, teda otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danom konaní o vrátenie daru. Ak totiž darovacia zmluva, titulom ktorej sa v danom konaní navrhovateľ C.. F. T. domáha vrátenia daru od odporkyne bude v súbežne prebiehajúcim inom konaní tých istých účastníkov posúdená ako neplatná, potom takýto výsledok konania môže mať vplyv na oprávnenosť uplatneného práva (vrátenie daru) v danom konaní. Súd preto návrhu navrhovateľa zo dňa 15.08.2014 na prerušenie konania vyhovel, s poukazom na ust. § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.).

Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa odvolanie. Nesúhlasí s prerušením konania z dôvodu, že žaloba navrhovateľov 1. P. T. a 2. C.. F. T. proti odporkyni U.. R. T. podaná na Okresnom súde vo Zvolene a vedená pod sp. zn. 10C/110/2014, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom daného konania sp. zn. 16C/198/2011, je špekulatívna a účelová v snahe uspokojiť záujem navrhovateľov 1. a 2. o nehnuteľnosti, a tým sa bezdôvodne obohatiť na úkor odporkyne. Žaloba podaná C.. F. T. a P. T. vedená pod č. k. 10C/110/2014, rovnako aj z ich strany podané žaloby o vrátenie daru, pod č. k. 16C/198/2011 (kde navrhovateľ je C.. F. T. - bývalý manžel odporkyne) a č. k. 15C/196/2011 (kde navrhovateľ je P. T. - bývalý svokor odporkyne), ktoré sú vedené na tunajšom súde majú jediný cieľ a to spôsobiť prieťahy v konaní vedenom pod č. k. 9C/139/2010 o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a jej prikázaním do výlučného vlastníctva za náhradu, ktoré je taktiež vedené na tunajšom súde (kde navrhovateľkou je U.. R. T.).

Odporkyňa uviedla, že po rozvode manželstva s navrhovateľom bola nútená opustiť spolu so synom O. spoločný rodinný dom, ktorý je predmetom tohto konania, napriek tomu, že je s navrhovateľom podielovou spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti v 1. Už 5 rokov býva so synom v 1 izbe u svojich rodičov. Nevyporiadaním podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a ich prikázaním do výlučného vlastníctva za náhradu (č. k. 9C/139/2010), si nemôže zabezpečiť samostatné a dôstojné bývanie pre seba a 13-ročného syna, lebo z jej príjmu 460,00 eur mesačne jej žiadna banka neposkytne hypotekárny úver na kúpu bytu.

Spochybňuje aj postup súdu pri vyrubení súdneho poplatku za návrh navrhovateľa v konaní o vrátenie daru.

Navrhovateľ navrhol rozhodnutie o prerušení konania potvrdiť. Tvrdenia uvádzané odporkyňou v odvolaní považuje za zavádzajúce, nepravdivé. Z domu sa odsťahovala viac než dva roky pred rozvodom manželstva, k milencovi, a nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že tak konala v dôsledku neustáleho psychického nátlaku navrhovateľa. Taktiež v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému O. sama uviedla, že má značné množstvo finančných prostriedkov.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Prerušenie konania je spravidla dôsledkom nejakej prekážky, ktorá bráni ďalšiemu prejednávaniu veci. Povinnosťou súdu je potom urobiť kroky potrebné k jej odstráneniu. V § 109 O. s. p. sú zahrnuté prekážky, pre ktoré súd konanie preruší a to buď obligatórne (ods. 1) alebo fakultatívne, ak neurobí iné vhodné opatrenia (ods. 2).

V danom prípade okresnému súdu zo zákona nevyplývala žiadna povinnosť konanie prerušiť, a konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., podľa ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďakovať.

Podstatnou, právny názor okresného súdu tvoriacou (ovplyvňujúcou) okolnosťou je, že v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa má riešiť otázka platnosti darovacej zmluvy zo dňa 18.01.2002. Táto okolnosť vytvorila okresnému súdu možnosť (fakultatívny dôvod) prerušenia konania na zabezpečenie si podkladov nevyhnutných na rozhodnutie v merite prejednávanej veci (o vrátenie daru).

Prerušenie konania okresný súd opiera o skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 10C/110/2014, o návrhu zo dňa 23.07.2014 navrhovateľov C.. F. T. a P. T. proti odporkyni U.. R. T., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, sa zároveň má posudzovať aj platnosť darovacej zmluvy zo dňa 18.01.2002, a to darovacej zmluvy, ktorou C.. F. T. previedol 1 nehnuteľnosť na svoju vtedajšiu manželku U.. R. T., teda časti daru, ktorý on nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 15.03.1999, uzavretou medzi P. T. a C.. F. T., ktorou P. T. (otec) previedol 3 nehnuteľnosti (rodinného domu) na svojho syna C.. F. T..

V danom konaní (sp. zn. 16C/198/2011, ktoré začalo 02.11.2011) sa C.. F. T. domáha vrátenia daru (1/4 nehnuteľnosti) od U.. R. T., z titulu darovacej zmluvy zo dňa 18.01.2002, ako právne perfektného právneho úkonu.

Avšak opak z hľadiska právnej relevantnosti a platnosti o uvedenej darovacej zmluve tvrdí v konaní sp. zn. 10C/110/2014, kde už v samotnej žalobe, v postavení navrhovateľa 1. (zhodne aj s navrhovateľom 2. P. T.) zdôrazňuje, že darovacie zmluvy zo dňa 15.03.1999 a zo dňa 18.01.2002, predstavujú iba simulovaný dvojstranný právny úkon, ktorým zmluvné strany len predstierali uzatvorenie darovacej zmluvy, pretože v skutočnosti účastníci mali záujem o odplatný prevod vlastníckeho práva. Na podporu takéhoto záveru poukazujú na odôvodnenie a výsledok rozhodnutia Okresného súdu vo Zvolene vo veci vedenej pod č. k. 15C/196/2011, v ktorom súd návrh P. T. na vrátenie daru od U.. R. T. zamietol z dôvodov, že darovacia zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Zjavne rovnaký názor na darovaciu zmluvu zo dňa 18.01.2002 v konaniach vedených na súde a týkajúcich sa tejto zmluvy, v ktorých je účastníčkou, má aj U.. R. T., ktorá tvrdí, že svoj podiel na nehnuteľnosti nadobudla odplatne resp., že prevod spoluvlastníckeho podielu na ňu bol podmienený zaplatením kúpnej ceny (úkon darovania bol iba simulovaný). V konečnom dôsledku tak medzi účastníkmi zostáva sporné, či predmetné darovacie zmluvy resp. zmluva zo dňa 18.01.2002, má náležitosti iného právneho úkonu (zastieraného), ktorý by mohol byť platný napr. ako zmluva kúpna.

Niet pochýb o tom, že paralelne prebiehajú na súde konania vo veciach, medzi ktorými je vzájomná závislosť.

Pokiaľ ide o vecnú stránku dôvodov prerušenia konania, k posúdeniu naliehavosti prerušenia konania má v zásade lepšie predpoklady prvostupňový súd, ktorý vo veci koná a rozhoduje, než odvolací súd, a prvostupňovému súdu viac prináleží, aby sám posudzoval vhodnosť alebo účelovosť zvoleného procesného postupu v konaní, ktoré vedie. Ak dospeje súd k presvedčeniu, že výsledky paralelne prebiehajúceho konania ovplyvnia výsledok daného konania je prirodzené, že konajúci súd namiesto úkonov vo veci samej vyčká na výsledky súvisiaceho konania, aby sa vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatnými rozhodnutiami súdov.

Pokiaľ okresný súd v prejednávanej veci konanie prerušil, vykonal voľbu medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi procesnými postupmi, ide o postup, ktorý je zákonom dovolený a treba ho posudzovať podľa situácie, ktorá existovala v čase, keď sa realizoval.

Okresný súd zistil, že na oprávnenosť uplatneného práva (vrátenie daru) navrhovateľa v tomto konaní môže mať vplyv výsledok iného súbežne prebiehajúceho konania. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, preto rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.